

Cái võng

Đều đều võng đưa
Giữa trưa êm ả
Ru bé ngủ say
Sân tròn bóng lá.

Bé ngủ ngon quá
Đầy cả giấc trưa
Bé ơi! Cái võng
Thức hoài đưa đưa...

Đèn đỏ, đèn xanh

Dung dăng dung dẻ
Vui vẻ đi chơi
Đèn đỏ báo rồi
Bạn chờ tí nhé!

Dung dăng dung dẻ
Vui vẻ đi chơi
Đèn xanh đã mời
Bạn ơi, đi nhé

Con chó và con mèo

Con chó và con mèo
Hai đứa khác xa nhau
Một đứa hay nằm đất
Một đứa thích leo cao

Con chó và con mèo
Hai đứa rất thân nhau
Khi ra sân vào bếp
Lúc tha thẩn bờ ao.

Con chó và con mèo...

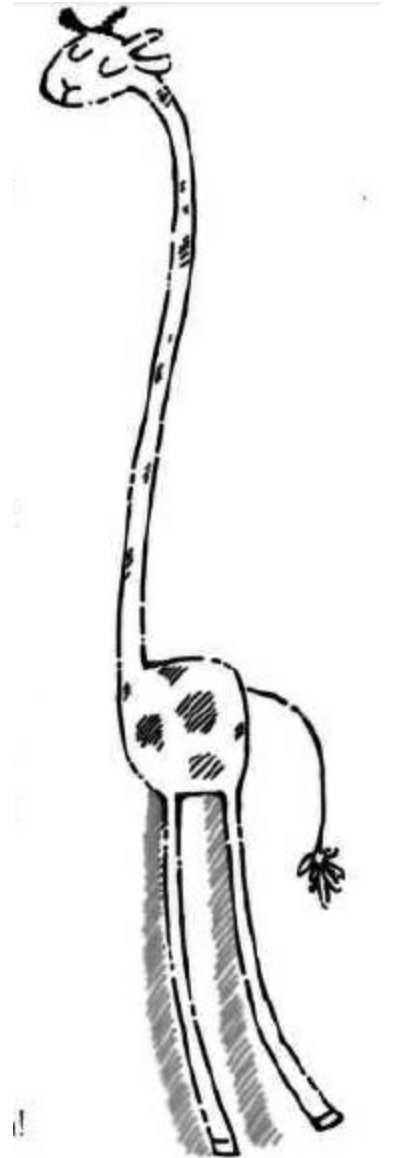

Hươu cao cổ

Hươu cao cổ
Có móc câu
Gật gật đầu
Trông ngộ nhỉ?

Cho nắm lá
Hươu không ăn,
Hươu vẫn chăm
Làm việc nặng.

Yêu bến Càng
Có bày hươu
Sớm lại chiều
Câu...
hàng hóa!

Chú mèo con

Chú mèo thoăn thoắt
Sắp bắt được mồi...

Ơ! Chú nhầm rồi
Chú vờn đuôi chú!
Hỏi chú xem thử
Chơi trò gì kia?

Mèo cười rung ría:
- Đuôi... thẳng chuột đấy!

Chồng nộ chồng hoa

Chồng chồng nộ
Chồng chồng hoa
Cao cao là
Ai nhảy nhĩ?

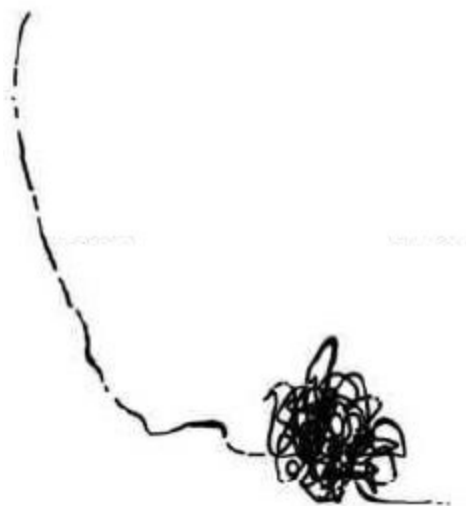
Chồng chồng hoa
Chồng chồng nộ
Cao cao nữa
Cũng vượt qua!

Một, hai, ba!
Chân nhún
Tay vung khéo
Tóc bay xòa

Đứng chờ nhảy
Nộ cao vời!
Nhảy qua rồi
Ồ, nộ thấp!

Dây tơ hồng

Dây tơ hồng - em chẳng thấy tơ hồng?
Sắc tơ vàng giăng suốt bến sông y
Sao cây chẳng biết guồng tơ giống mẹ?
Bao tháng ngày, tơ vẫn rơi bông bong!

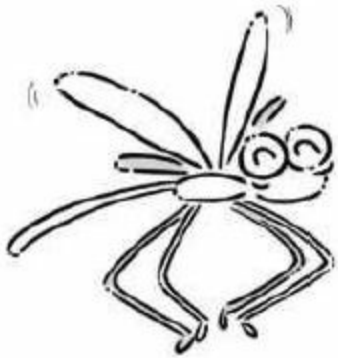
Chuồn chuồn kim

Chuồn chuồn kim ơi, chuồn chuồn kim!

Bà đang đi tìm, đang đi tìm

Về giúp bà, giúp bà khâu áo

Cứ nghịch hoài ú tim, ú tim...

Bàn tay cô giáo

Tặng Kim Hảo

Bàn tay cô giáo
Tết tóc cho em
Về nhà bà khen:
Tay cô đến khéo!

Bàn tay cô giáo
Vá áo cho em
Như tay chị cả
Như tay mẹ hiền.

Cô cầm tay em
Nắn từng nét chữ
Em viết đẹp thêm
Thẳng đều trang vở.

Hai bàn tay cô
Dạy em múa dẻo,
Hai bàn tay cô
Dạy em đàn khéo.

Cô dắt em đi
Trên đường tới lớp
Đường đẹp quê hương
Đường dài đất nước.

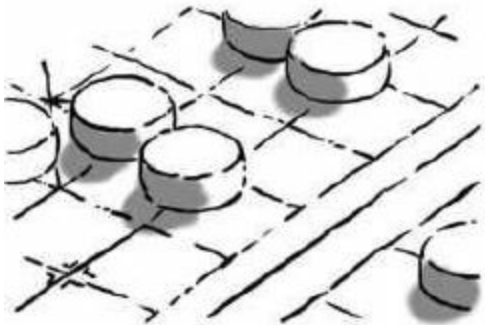
Cô bước, em bước

Cây xanh đôi bờ...

Cờ tướng

Bàn cờ tướng
Dàn quân ra
Bố bên ta
Con bên nó.

Xe pháo mã
Tiến rồi lui
Tướng sĩ tượng
Không chịu lùi.

Đánh một hồi
Chết lẫn lóc
Bố thắng cười
Con thua khóc!

Mẹ khẽ nhắc:
- *Nhường con thôi!*
Con thắng rồi
Cười toe toét!

Em trốn kĩ hơn

Trà chị với Trà em
Chơi đi trốn đi tìm
Chị trốn đâu giỏi thế
Khó hơn là tìm kim!

Bây giờ đến lượt em
Chui hẳn vào trong tủ
Thế mới là kín chữ
Hai mắt nhắm tối đen!

Nhưng em chẳng ngồi yên
Lại hét lên gọi chị:
- *Lần này em trốn kĩ*
Em chẳng vào tủ đâu!

Hoàng Dương vẽ nhà

Ngôi nhà tường xanh
Mái lợp ngói đỏ
Hai bên: cửa sổ
Chính giữa: cửa vào.

- *Vẽ xong chưa nào?*
- *Chờ đấy! Chờ đấy!*

Bé ngồi vẽ thêm
Cửa ngay trên mái.

- *Vẽ gì lạ vậy*
Cửa trên mái nhà?
- *Để cho nắng xuống*
Xâu kim giúp bà.

Xem cháu vẽ tranh

Hải Duy thích vẽ mèo
Mèo con quanh mèo mẹ
Ngộ nghĩnh chưa, mèo bé:
Bé tẹo đã có râu!

Ông xem tranh, lắc đầu:
- *Mèo mẹ nhiều râu nhất!*
Hải Duy tròn xoe mắt:
- *Mèo... chứ phải người đâu!*

Ông cười xòa, rung râu:
- *Ồ, cháu ông có lí!*

Bao nhiêu điều lạ...

Én có gì lạ?

Báo mùa xuân sang

Đất có gì lạ?

Nuôi cánh mai vàng.

Tay có gì lạ?

Cho tiếng vỗ vang

Tết có gì lạ?

Làm em rộn ràng.

Nắng có gì lạ?

Bừng sáng không gian.

Gió có gì lạ?

Tung bay khăn quàng

Bút có gì lạ?

Viết bài xuân sang.

Gọi bạn

Từ xa xưa thuở nào
Trong rừng xanh sâu thẳm
Đôi bạn sống bên nhau:
Bê Vàng và Dê Trắng.

Một năm trời hạn hán
Suối cạn, cỏ héo khô
Lấy gì nuôi đôi bạn
Chờ mưa đến bao giờ!

Bê Vàng đi tìm cỏ
Lang thang quên đường về
Dê Trắng thương bạn quá
Chạy khắp nẻo tìm Bê.

Đến bây giờ, Dê Trắng
Vẫn gọi hoài: - Bê! Bê!...

Chim non tập chuyền

Chuyền gần

Chuyền xa

Cành na

Cành ỏi

Gió nổi

Lá reo

Chớp đều

Cánh bé.

Theo cha

Theo mẹ

Chuyền thấp

Chuyền cao

Cành la

Cành bông

Ngọn tre

Vẫy chào.

Mai lớn

Bay cao

Vườn xa

Đồng rộng

Hoa thơm

Trái mọng

Bốn mùa

Cho em.

Nhớ ngày

Thơ bé

Theo mẹ

Tập chuyền

Cành la

Cành bông

Xập xòe

Bay lên...

Tiếng chim Chích Chòe

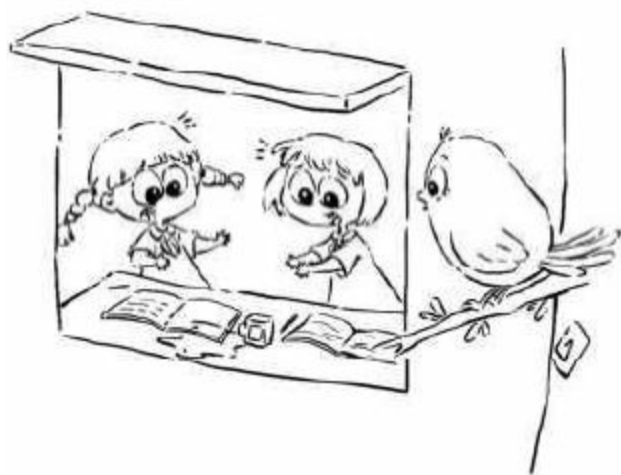
Chích chòe! Chích chòe!

Vắt vèo ngọn tre
Thế mà tinh mắt
Thấy cả đây, kia...

Có cô tóc bím
Đang học lại đùa
Mực đổ chan hòa
Chích chòe liền nhắc:
"Chết, nhòe! Chết, nhòe!"

Có chú học lười
Không làm được toán
Ngó sang vở bạn
Chích chòe liền phê:
"Liếc kìa! Liếc kìa!"

Giờ vui trong lớp
Cô giáo trả bài
Không có điểm hai
Điểm mười tươi thắm
Chích chòe hót rộn:
"Rất cừ! Rất cừ"

Đánh trận giả

Trận đánh đã bắt đầu
Quân ta ào lên trước
Một tên giặc ngã nhào
"Chết" rồi, không dậy được!

"Chết" là không nhúc nhích
Sao nó cứ lồm cồm?
Tính ăn gian, chẳng thích
Chơi thật thà vui hơn.

Thằng giặc cuống cả chân
Nhăn nhó kêu rồi rít:
- *Đồng ý là tao "chết"*
Nhưng đây... tổ kiến vàng

Chuồn chuồn

Chuồn chuồn bay thấp
Trời sắp mưa tuôn
Mái mây nghiêng sập
Vẫn rợp cánh chuồn.

Chuồn lên cao lộng
Nâng bổng trời quang
Dệt tơ nắng óng
Vẫy sóng lúa vàng.

Mắt chuồn sao sáng
Nhìn khoảng trời xa
Biết mưa hay nắng
Báo tin nhà nhà.

Chuồn ơi, có mỗi
Mà đuổi gió mây?
Tặng chuồn tên mới:
ĐÀI KHÍ TƯỢNG BAY!

Cây chò hiệp sĩ

Cây mọc tự bao giờ
Mà đã hơn nghìn tuổi
Cây như người khổng lồ
Trước bão lay mưa xối.

Mây trắng bay tầng dưới
Trắng lên treo đầu cành
Cây chò như hiệp sĩ
Đứng gác giữa trời xanh.

Cây chò nhiều tuổi thế
Vóc dáng vẫn trẻ tươi
Bởi chò là hiệp sĩ
Niềm tin của cuộc đời.

Kìa, vững đông đã rặng
Một bình minh tung bừng
Chò vươn tay đón nắng
Lấp lánh cả khu rừng...

Cái ngọn

Ngây thơ ngọn cỏ ngoan hiền
Ngọn mầm xôi đỏ dọc triền sông quê
Ngọn tre cong đón chim về
Ngọn cau múa gió say mê suốt ngày
Ngọn núi ấp ủ trong mây
Ngọn nguồn róc rách rừng cây đại ngàn
Ngọn chông canh giữ xóm làng
Để cho ngọn khói nhẹ nhàng lên cao
Ngọn lửa thấp sáng trời sao
Ngọn đèn lặng lẽ soi vào sách em
Miệt mài ngọn bút đêm đêm
Sáng ra ngọn gió bùng lên ngọn cờ.

Gạch đỏ

Viên gạch dài
Viên gạch vuông
Mặc áo nâu
Đứng xếp hàng
Thẳng tắp.

Phóc!
Phóc!
Phóc!
Gạch vào lò
Lửa bùng to
Khói ngùn ngụt
Than đỏ rực
Suốt đêm ngày
Gạch kê vai
Đứng chịu nóng
Hơi lửa bỏng
Quần quanh người.

Phóc!
Phóc!
Phóc!
Phóc!
A, gạch ra rồi!
Áo hồng sắc lửa
Lạnh canh tiếng cười.

Kìa, xe đã đến
Còi reo đón mời
Từng chuyến
Từng chuyến
Gạch đi đỏ trời...

Đông Anh 1968

Vẽ quê hương

Bút chì xanh đỏ
Em gọt hai đầu
Em thử hai màu:
Xanh tươi, đỏ thắm

Em vẽ làng xóm
Tre xanh, lúa xanh,
Sông máng lượn quanh
Một đồng xanh mát,
Trời mây bát ngát
Xanh ngắt mùa thu
Xanh nhiều thế ư?
Em quay đầu đỏ
Vẽ nhà em ở
Ngói mới đỏ tươi
Trường học trên đồi
Em tô đỏ thắm

Cây gạo đầu xóm
Hoa nở chói ngời
À, nắng lên rồi
Mặt trời đỏ chót
Lá cờ Tổ quốc
Bay giữa trời xanh...

Chị ơi bức tranh
Làng ta đẹp quá!

Bé gọi: chim trinh sát

Mưa giăng giăng cản bước
Cơn gió buốt chặn đường
Mây đen mù che lối
Níu chân chị mùa xuân

Thèm một ngày hửng nắng
Cho nụ đào đỏ thêm
Chị mùa xuân đến chậm
Biết chị đâu mà tìm?

Chợt cánh én chao nghiêng
Vòm trời lau sạch bóng
Kìa chị mùa xuân đến
Bầy chim én đưa đường

Chú chim én thân thương
Bé gọi: Chim trinh sát
Dẫn lối mùa xuân sang
Dưới trời xanh êm mát

Trốn tìm

Quả chơi đi trốn đi tìm
Trong vòm lá biếc, tiếng chim chỉ đường
Lại nhờ gió mát đưa hương
Em tìm thấy quả vàng ươm kia rồi
Mắt em mắt lá cùng cười
Gió thơm lại mách, lại chơi trốn tìm..

Tiếng chim buổi sáng

Sáng ra trời rộng đến đâu
Trời xanh như mới lần đầu biết xanh
Tiếng chim lay động lá cành
Tiếng chim đánh thức chồi xanh dậy cùng
Tiếng chim vỗ cánh bầy ong
Tiếng chim tha nắng rải đồng vàng thom

Gọi bông lúa chín về thôn
Tiếng chim nhuộm óng cây rơm trước nhà
Tiếng chim cùng bé tưới hoa
Mát trong từng giọt nước hòa tiếng chim
Vòm cây xanh, đồ bé tìm
Tiếng nào riêng giữa trăm nghìn tiếng chung
Mà vườn hoa cũng lạ lòng
Nghiêng tai nghe đến không cùng tiếng chim

Làng Sét - 1962

Viết thư cho mèo

Mai Anh ngồi viết thư
Gửi con mèo bị lạc
Nó không có địa chỉ
Thư biết gửi về đâu?

Mai Anh ngồi cảm đau
Viết lá thư dài thế!
Thương con mèo tam thể
Quán bên em suốt ngày.

Nó đang ở đâu đây?
Ai nấu cơm cho nó?
Có chơi cùng bạn chó?
Có ổ đâu mà nằm?

Mai Anh viết thư thăm:
- Mèo ơi, đừng buồn nhé
Có lần tao lạc mẹ
Chú công an dắt về.

Chợt nghe tiếng cào cửa
Tiếng "meo, meo" rất hiền
Mai Anh nhào ra đón
Nước mắt nhòe má em...

Với cây em trồng

Đi qua mùa xuân
Đi qua mùa hạ
Vươn cành, đan lá
Cùng bạn múa chơi
Lớn lên, cây ơi!
Lớn lên, cây ơi!

Lội qua mùa mưa
Lướt qua mùa gió
Nở đều hoa đỏ
Kết nhiều quả tươi
Lớn thêm, cây ơi!
Lớn thêm, cây ơi!

Ngày tháng của cây
Đo bằng chiều đứng

Rễ sâu ăn xuống
Ngọn cao với trời
Lớn nhanh, cây ơi!
Lớn nhanh, cây ơi!

Có bướm dập dìu
Có ong tíu tí
Có chim ríu rít
Đang hát chung lời:
Lớn nữa, cây ơi!
Lớn nữa, cây ơi!

Trò chơi của biển

Dã tràng ra công xe cát
Sóng xô xóa nát viên tròn...

Sóng ủa lên rồi sóng tan
Dã tràng lại vê viên khác...

Sóng sóng theo nhau lớp lớp
Sóng tan lại thấy dã tràng...

Trò chơi của biển bao năm
Vẫn chưa ai thua, ai thắng...

Gửi thư cho chị

Cho Thanh Trà và Anh Trà

Hoa hồng, hoa hồng
Nói lời thầm thì
Theo thư gửi chị
Hương ướp bay xa.

Cả vòm hoa giấy
Nghiêng xuống tay em
Màu tím thân quen
Nhuộm đồng chữ thắm.

Chị đi xa lắm
Lâu lắm mới về
Muốn gửi theo đi
Sắc hương vườn cũ.

Trang thư nhỏ nhỏ
Có lời của hoa
Chị khuây nỗi nhớ
Như đang ở nhà...

Giảng Võ - 1981

Người hát rong

Ông già mù hát xẩm
Cái gậy mòn chơi vơi
Dắt tay ông từng bước
Lần theo dấu chân người

Bài hát cũ ông hát
Suốt mùa hạ mùa đông
Nắng cháy và mưa tấp
Hắt mãi về phía ông

Tôi chỉ có tấm lòng
Biết làm sao chia sẻ;
Thoảng hương cây lặng lẽ
Chắt chiu lấy, người ơi!

Tặng cơn mưa

Tôi rất thích mùi mưa
Mùi đất vừa tắm dậy

Mùi lá cây trở mình
Tuổi ấu thơ ngoảnh lại

Tôi rất thích cầu vồng
Nổi cơn mưa và nắng

Nổi bầu trời - mặt biển
Tôi nghĩ về tuổi thơ

Tuổi thơ như cổ tích
Như đi trên cầu vồng...

Cây sấu

Nhớ anh Nguyễn Thắng Vu

Cây sấu già nua đến mùa hoa trái
Cứ xum xuê như trẻ lại từ đầu
Bao mưa nắng, cây lặng im chống chọi
Màu lá xanh rưng rức nỗi sức bền lâu

Trụ sở Nhà xuất bản Kim Đồng 1970
64 - Bà Triệu - Mùa sấu

Chiếc mo cau

Chiếc mo cau
Ruột trắng phau
Cơm chín tới
Tay mẹ xới
Ngạt ngào thơm
Tay mẹ đơm
Cơm dẻo dẻo
Tay mẹ khéo
Năm cơm tròn.

Anh tòng quân
Đi đánh giặc
Sáng mờ đất
Mẹ nấu cơm
Nếp cái thơm
Mo cau trắng
Cơm mẹ nắm
Dẻo dẻo là,

Anh đi xa
Đừng quên nhé!
Bàn tay mẹ
Nắm mo cau.
Rồi hôm sau
Đến lượt chị
Đi đánh Mỹ
Trên công trường
Mẹ nắm cơm
Mo cau trắng
Thơm gạo tám
Thơm cối vùng
Chị lên đường
Tay xách nặng.

Mẹ nhớ lắm
Những chiều nào
Dưới hàng cau
Hương bay thoảng
Hàng cau thẳng

Nắng nghiêng soi
Mo cau rơi
Xui mẹ nhớ
Bên bếp lửa
Những chiều nào

Mở mo cau
Như thấy khói
Tay mẹ xới
Bát cơm đầy.

Rời mai đây
Theo anh chị
Đi đánh Mỹ
Con lên đường,
Tiền đưa con
Mẹ lại nắm
Mo cau trắng
Khói thơm thơm.

Ôi thương thương
Bàn tay mẹ
Từng nắm cơm
Nuôi con khỏe
Từ tấm bé
Lớn nên người
Mẹ yêu ơi!
Mo cau trắng
Bao nhiêu năm
Bấy nhiêu thương!

**(Nhớ những ngày cùng anh Nguyễn Bao
về thăm mẹ lần cuối năm 1962)**

Biển trưa

Một mình tôi ra biển buổi trưa
Quần chân tôi một con sóng nhỏ
Con sóng trẻ trung và vô cùng bờ ngỡ
Như lần đầu tiên con sóng gặp bờ

Một mình tôi ra biển buổi trưa
Tôi đi đón một con sóng nhỏ
Tôi đi đón món quà hào phóng
Biển từ lâu đã hứa tặng tôi

Một mình tôi ra biển buổi trưa
Con sóng nhỏ theo tàu về quần quýt
Còn con tàu cùng các chàng thủy thủ
Lại chờ nắng, gió
Chờ hồn phóng khoáng và nỗi cô đơn của biển
Về tặng đất liền

1986

Đu bay (1)

Nhịp nhàng đưa như quả lắc đồng hồ
Đi đều bước thời gian "tích tắc"
Rồi nhanh thêm, nhún mình lên cao vút
Bằng đôi chân và sức mạnh toàn thân.
Bằng đôi chân và sức mạnh toàn thân

Kìa, các bạn Ca-na-đa, Cu-ba, Tiệp-khắc
Đang vui cùng bạn gái Đức đu bay
Tôi đem gió từ Việt Nam tới đây
Góp chung hòa với bạn bè thế giới
Tôi đem gió từ Việt Nam tới đây!

Đất nước tôi từ xưa có đu bay
Chiếc đu cao - đỉnh điểm ngày hội lớn
Cây tre xanh biết làm chông giết giặc
Biết làm đu cho mặt đất bay lên
Chiếc đu cao - đỉnh điểm ngày hội lớn.

Bạn nhỏ ở đâu cũng thích đu bay
Kìa, sóng hồ muốn bay theo ta đó
Bay cả rừng thông, bay vòm hoa đỏ
Chẳng cây đu nào chịu đứng yên đâu
Chẳng cây đu nào chịu đứng yên đâu!

Nhịp nhàng đưa... rồi bay vút trời cao
Từ cây đu làng đến cây đu thế giới
Dẫu khác màu da, khác nhau tiếng nói
Cây đu này nâng tất cả bay lên
Cây đu này nâng tất cả bay lên!...

Một mái nhà chung

Tặng Trung Kiên - Ngọc Uyên - Anh Nguyên

Mái nhà của chim
Lợp nghìn lá biếc
Mái nhà của cá
Sóng xanh rập rình
Mái nhà của dím
Sâu trong lòng đất
Mái nhà của ốc
Tròn vo bên mình.

Mái nhà của Nhím
Nghiêng giàn gấc đỏ
Mái nhà của Nhóp
Hoa giấy lợp hồng

Mái nhà ai kia
Lắm tàu cầu mùa
Mái nhà lưng núi
Mây trắng bênh bồng.

Mọi mái nhà riêng
Có mái nhà chung
Là bầu trời xanh
Xanh đến vô cùng.

Mọi mái nhà riêng
Có mái nhà chung
Là dải Ngân Hà
Nở vàng sóng sánh.

Mọi mái nhà riêng
Có mái nhà chung
Lợp bằng tiếng chim
Đan cùng tia nắng

Mọi mái nhà riêng
Có mái nhà chung
Rực rỡ vòm cao

Bảy sắc cầu vòng...

Nếu chúng mình có phép lạ

Nếu chúng mình có phép lạ
Bắt hạt giống nảy mầm nhanh
Chớp mắt thành cây đầy quả
Tha hồ hái chén ngon lành

Nếu chúng mình có phép lạ
Không cần học vắn thuộc bài
Thầy hỏi, trả lời vanh vách
Chẳng bao giờ phải đổ tai.

Nếu chúng mình có phép lạ
Ngủ dậy thành người lớn ngay
Đưa thì lặn xuống đáy biển
Đưa thì ngồi lái máy bay.

Nếu chúng mình có phép lạ
Hái triệu vì sao xuống cùng
Đúc thành ông mặt trời mới
Mãi mãi không còn mùa đông.

Nếu chúng mình có phép lạ
Hóa trái bom thành trái ngon
Trong ruột không còn thuốc nổ
Chỉ toàn kẹo với bi tròn.

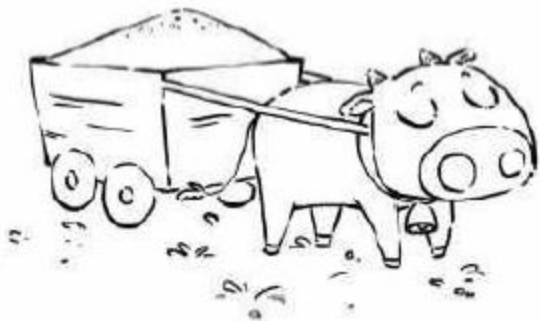
Nếu chúng mình có phép lạ!...
Nếu chúng mình có phép lạ!...

Chú bò xe cát

Sáng mùa xuân giữa phố phường tấp nập
Chẳng ai nhìn chú bò kéo xe đi
Rồi sang hạ, thu, đông: xe cát và xe cát...
Chú bò kéo xe ơi, sao kiên nhẫn lạ kì!

Giữa phố đông vui, chú bò lim dim mắt
Vẫn lặng im như cát thế mà đi
Mà thành phố cứ nguy nga lên mãi
Lớn lên từ những hạt cát li ti...

Cúc Phương

Ngược dòng về với rừng xưa
Sao rừng trẻ thế, rừng chưa biết già
Chạm tay những bướm cùng hoa
Kim-dao-cổ-tích xưa mà còn đây?
Thu-hải-đường nở thơ ngây
Lắng nghe ốc biển đâu đây thăm thì...
Hương rừng dẫn lối em đi
Sầu thơm như mới thơm khi em vào
Ngẩng lên chò vút đỉnh cao
Tán xanh hòa với một màu rừng xanh
Tiếng chim nầy lá rung cành
Ngõ bầy chim Lạc nuôi xanh mãi rừng.

Hoa phượng - Nhạc ve

Kìa, bạn ngừng lên trông,
Đây trời hoa phượng đỏ,
Với tiếng ve rộn rã,
Như trộn lẫn vào nhau

Tiếng ve cũng có màu
Hoa đỏ như biết hát
Mùa hè khéo kết đôi
Âm thanh và màu sắc

Bỗng dưng ve im bật
Thấy không kìa, bạn ơi?
Hoa như buồn xịu mặt
Bởi thế mới là đôi!

Khi hoa phượng tàn rồi
Chẳng còn nghe ve hát
Và nắng hè cũng tắt
Bởi thế mới là đôi!

Bởi thế mới là đôi!...

Tổ quốc em

Tổ quốc là cánh đồng xanh
Khúc ca quan họ ngọt lành ban mai
Tổ quốc là mạch sông dài
Bao nhiêu con sóng đan cài tình yêu

Trời xanh Tổ quốc những chiều
Đàn chim nổi cánh, sáo diều vẫy trắng
Tổ quốc em mỗi xuân sang
Bình minh óng ả nắng vàng dệt thêu

Tổ quốc em có suối dào
Núi non trùng điệp, lá reo nhạc rừng
Trường Sơn mây phủ mấy từng
Áo anh chiến sĩ xanh cùng sắc cây

Tổ quốc là biển dâng đầy
Triều lên con sóng vỗ ngay trước thềm
Ra khơi buồm đợi gió lên
Buồm hay cánh bướm vẫy nghiêng chân trời

Bao nhiêu trang sử chói ngời
Làm nên Tổ quốc, cuộc đời, quê hương
Cho em tất cả tình thương
Cho em nối bước con đường hôm nay

Tổ quốc từ một vòm cây
Từ bông hoa nở một ngày bình yên
Từ trang vở sáng trước đèn
Từ câu mẹ hát ru em những ngày...

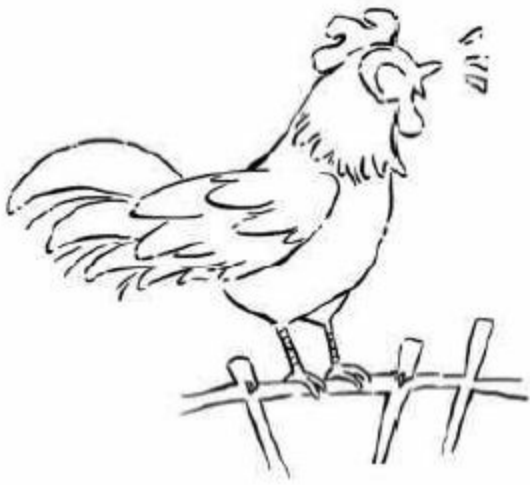
Tiếng gà mở cửa

Em bừng tỉnh dậy
Lẳng nghe
Tiếng gà vang bốn phía
Tiếng gà gõ cửa
Tiếng gà thổi bùng bếp lửa.

Mở cửa! Mở cửa!
Tiếng gà lạnh lói
Đỏ rói vàng đông
Tiếng gà rung khóm hồng
Tiếng gà chín tươi chùm ớt
Giọt sương mai nhảy nhót
Ngọn tre lên vút
Trời xanh trong.

Mở cửa đằng đông: Kia, tiếng gà!
Tiếng gà loang dài mặt sông
Đàn cá nghe
Đùa tung nước mát
Cánh buồm nghe
Nở nang lồng ngực
Sóng cũng đua vô vập
Vỗ đội về chân mây.

Mở cửa đằng tây:
Kia, tiếng gà!
Tiếng gà quạt gió đồi cây
Lá bạch đàn bay bay
Rũ màn sương bạc

Mở cửa nam, cửa bắc
Kìa, tiếng gà!
Tiếng gà vang khắp
Vờn theo tóc mẹ
Nhịp bước chân cha
Trước mặt mở ra
Con đường thẳng.
Tiếng gà bừng nắng
bay xa...
bay xa...

Tặng hoa các cô chú

Em muốn hái một bông hồng đỏ
Tặng chú công nhân đang chữa đèn đường
Giá bông hồng cũng biết làm ra lửa
Thì bóng đèn vừa sáng lại vừa thơm.

Em muốn hái một bông cúc vàng
Tặng cô giáo em trước giờ lên lớp
Muốn trao gửi một chút gì thân thiết
Từ sắc hoa êm ái, dịu dàng.

Em muốn hái một đoà hương dương
Gửi các anh ngoài đảo xa sóng dậy
Khi bình minh hừng đỏ mặt trời lên
Hoa lại thức quay về phương ấy.

Vườn hoa đẹp nhiều hương sắc vậy
Em muốn tặng thêm hoa trắng, tím, hồng
Mỗi người một bông mỗi ngày một bông
Thêm hạnh phúc rất nhiều khung cửa sổ.

Bước chân đi như sóng

Không đếm hết những bước chân mãi miết
Trên con đường in bao dấu mẹ cha
Từ ngưỡng cửa, bước chân non ríu rít
Từ góc sân, từ ngõ nhỏ quê nhà

Những bàn chân cứ đạp lên gai sắc
Từ rặng đông, mẹ bước tiến đưa cha
Vợ tiễn chồng lên chót cao đỉnh núi
Em tiễn anh ra đảo sóng Trường Sa

Những bước chân cứ băng rừng, vượt dốc
Những bàn chân gân guốc dưới bùn sâu
Lội qua hết những tháng ngày đói rét
Dìu nhau lên trong mưa nắng dãi dầu

Con nhận lấy bước mẹ đi tần tảo
Bước chân cha bèn bẻ giữa đồng xanh
Con tập bước men giường ngày thơ ấu
Nhìn khát khao theo bước chị, bước anh

Và con biết các anh con đã sống
Cả một thời gió lộng tuổi thanh xuân
Cả một thời bước chân đi như sóng
Cả một thời hùng tráng khúc hành quân

Em yêu lắm những bài ca thuở trước
Những vần thơ, trang sử của ông bà
Em muốn lớn theo bước chân anh bước
Ôi! Con đường chỉ có trước mặt ta

Con đường xa, bước chân lên trùng điệp

Cứ mê say, nồng nhiệt với chân trời
Những bàn chân chỉ hướng về phía trước
Có bàn chân em bước tiếp bao người...

Với em...

Tặng em Trần Đăng Khoa 10 tuổi

Anh đến nhà em một sáng mùa xuân
Nhè nhẹ mưa bay tươi non sắc lá
Xui nhớ bụi tre cơn mưa mùa hạ
Sấm đã đi xa, còn tiếng bé Giang cười.

Từ góc sân nhà nho nhỏ mới xây
Anh ngỡ thấy khoảng trời xanh quê cũ
Lá mía thơm lại bình yên giấc ngủ
Mặt đọng rồi, thêm sóng sánh trang thơ.

Buồng chuối xanh những búp tay bụ bẫm
Chuối trứng cuốc thơm lừng em đã đem chia
Quả mùa này sẽ vàng theo sắc nắng
Lại xòe tay vẫy bạn mỗi trưa hè!

Chú chó vàng cứ vẫy đuôi rồi rít
Gà trống choai lửa đỏ thấp trên mào
Hai con mắt tròn như hai giọt nước
Ngó nghiêng chờ Khoa xúc thóc ra khao.

Mưa trong mắt em: dây phơi thành chuỗi ngọc
"Đám ma bác Giun" thông thiết như người
Đất đã xới, em lại gieo hạt chắc
Đất mẹ nuôi xanh tiếp mãi cây đời.

Cây bưởi ngọt lại đến mùa đơm nụ
Những đứa con "trọc lóc" đã đi xa
Đàn em nhỏ trong lòng nôi ấp ủ
Sữa tuôn lành, môi bé nở trăm hoa.

Thân dừa trắng khắc bao nhiêu năm tháng
Tỏa bóng xanh che mát cả đời ta
Tàu dừa chải dài tóc mây mỗi sáng
Vẫy gọi về ngọn gió mát dân ca.

Gió xuân ấm cả ba gian nhà nhỏ
Chở tiếng thơ tìm bạn bốn phương xa
Cánh cò trắng rập rờn từ cô tích

Cổng thơ Khoa đi bay lả bay la.

Hai giọt nước không thể nào khô được
Trong mắt em tôi, mắt hồn thơ
Đã nhuộm màu hai ngôi sao thao thức
Chiều qua mây, chớp sáng tự bao giờ.

*Viết ở nhà em Khoa xã Quốc Tuấn, Nam Sách,
Hải Dương 8-3-1968*

Cuốc mẹ - cuốc con

Một đêm về nhà bạn
Ở miền quê ruộng đồng
Bao nhiêu năm hò hẹn
Hôm nay vui thỏa lòng.

Hoa trái thơm ngát vườn
Gió nồm nam mát rượi
Vàng trắng xa vời vời
Mà gần gũi hiền hòa.

Chợt nghe tiếng chim cuốc
"Chiếp chiếp" trong giỏ tre
Tiếng chim non thảng thốt
Rạn nứt cả đêm hè.

Lại nghe ngoài bờ ruộng
Tiếng cuốc mẹ héo hon!
Gần quá mà xa quá:
Cuốc mẹ và cuốc con!

**Viết ở nhà Đặng Minh Lương - Hải Dương
12-3-1968**